

ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 528 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਅਤੇ ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1297

9 ਸਤੰਬਰ 1986

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (V of 1908)— ਧਾਰਾ 92— ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ— ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ?

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਦੇ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਹਿਲੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ, ਜੇਕਰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੁੱਟੀ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

**ਲਫ਼ਮਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)**

ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਬੇਨਤੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।
(ਫਰਾਸ 5 ਅਤੇ 8)।

12 ਅਗਸਤ 1985 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਸਨ। ble ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਵਤਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 9 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1986 ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

I ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਝੱਜ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਬ-ਜੱਜ. II ਕਲਾਸ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ 1984 ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਐਸ.ਐਸ.ਤੇਜ ਅਤੇ ਅਜੈ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ, ਜੱਜ ਟੀਟੀਐੱਡ ਕਲਾਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਪਬਲਿਕ ਚੈਰਿਟੀਜ਼।—(1) ਕਿਸੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਉਸਾਰੂ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ

ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਪਾਲ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ xx xx xx ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਿਤ ਹੈ।"

(2) ਲਾਵ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਆਉਣਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਧਾਰਾ 92 ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:-

“(1) ਕਿਸੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਈ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ- xx xx xx।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਡ ਦੀ - ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ।

(3) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੇਘ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ

(1) ਏਆਈਆਰ 1982 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 137.

ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਛਾਉਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੱਭਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਟੀ.ਐਮ. ਸ਼ਨਮੁਖਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੇਰੀਆਰ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।) ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 12 ਅਗਸਤ, 1985 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੱਭਰਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੇਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਇਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜੇਕਰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹੈ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1984 ਦਿੱਲੀ 39.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1985 ਮਦਰਾਸ 93.
- (4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1975 SC 371.

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।

(6) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੀ ਐਮ ਸ਼ਨਮੁਖਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੰਬਰਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੂਲ ਸਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(7) ਡਾ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਦਿਆਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 92 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਕੋਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ (ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(8) ਕੋਡ ਨੰਬਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਡ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।

(9) ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ-ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਦਲੀਲਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੁੱਟੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਛੁੱਟੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ - ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇੱਕ ਵਾਰਡ, ਹਿਸਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ^-
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1986 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2079

26 ਸਤੰਬਰ 1986

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 293— ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ
ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲੀਬਤ ਹੈ।